

بررسی آثار تغذیه‌ای عناصر نیتروژن، بور و گوگرد بر خصوصیات کمی و کیفی دانه گلرنگ

مهری صفاری^۱، محمد مددی‌زاده^{۲*} و فاطمه شریعتی‌نیا^۳
۱، ۲، ۳، استادیار و دانشجویان کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید باهنر کرمان
(تاریخ دریافت: ۸۸/۱۰/۲۰ - تاریخ تصویب: ۸۹/۱۰/۱)

چکیده

به منظور مطالعه اثرات سه عنصر نیتروژن، بور و گوگرد بر عملکرد، اجزای عملکرد، میزان روغن و پروتئین دانه گلرنگ (*Carthamus tinctorius* L.) رقم محلی اصفهان، آزمایشی در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید باهنر کرمان بصورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار انجام گرفت. تیمارها شامل نیتروژن در سه سطح (۰، ۰/۷ و ۰/۴۶) و ۹۲ و ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار) از منبع اوره، بور در دو سطح (۰ و ۰/۷ کیلوگرم بور خالص در هکتار) از منبع اسید بوریک و گوگرد در سه سطح (۰، ۱۵۰ و ۳۰۰ کیلوگرم گوگرد در هکتار) از منبع گوگرد پودری بودند. نتایج حاصل نشان داد که با افزایش میزان نیتروژن، عملکرد دانه، تعداد غوزه و درصد پروتئین به طور بسیار معنی‌داری افزایش یافت (P < ۰/۰۱). اما تعداد دانه در غوزه، وزن هزار دانه و درصد روغن به طور بسیار معنی‌داری کاهش یافت (P < ۰/۰۱). با افزایش میزان گوگرد، عملکرد دانه، تعداد غوزه، تعداد دانه در غوزه و درصد روغن و پروتئین نیز به طور بسیار معنی‌داری افزایش یافت (P < ۰/۰۱). همچنین بور به طور بسیار معنی‌داری سبب افزایش درصد روغن و پروتئین دانه گردید. در مجموع بالاترین میزان عملکرد دانه (۲۶۴/۱۷۷ گرم در مترمربع) از تیمار ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار به دست آمد. بهترین درصد روغن مربوط به اثر متقابل سه گانه نیتروژن ۴۶، گوگرد ۱۵۰ و بور ۰/۷ کیلوگرم در هکتار به میزان ۴۲/۱ درصد و کمترین آن مربوط به تیمار نیتروژن ۱۳۸، گوگرد و بور صفر کیلوگرم در هکتار به میزان ۱۵ درصد بود. بهترین درصد پروتئین از تیمار نیتروژن ۹۲، گوگرد ۱۵۰ و بور ۰/۷ کیلوگرم در هکتار به میزان ۲۱/۱۷ درصد و کمترین آن از تیمار نیتروژن ۴۶، گوگرد و بور صفر کیلوگرم در هکتار به میزان ۱۰/۱ درصد حاصل شد. انجام تحقیقات بیشتر در مورد سایر عناصر غذایی و ارقام مختلف گلرنگ پیشنهاد می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: گلرنگ، عملکرد، کیفیت، نیتروژن، گوگرد، بور.

مقدمه

دانه‌های روغنی پس از غلات به عنوان دومین منبع مهم تأمین انرژی مورد نیاز در تغذیه به‌شمار می‌روند (Delka et al., 2005; Sedaghati, 2003; Khalili, 2005). گلرنگ با نام علمی *Carthamus tinctorius* و نام

ارزش و اهمیت دانه‌های روغنی از نظر تأمین کالری و انرژی مورد نیاز انسان و دام در بین محصولات زراعی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است به طوری که امروزه

دریافتند که مقادیر متفاوت کود حاوی نیتروژن به طور معنی‌داری عملکرد و اجزای عملکرد را تحت تأثیر قرار داد آنها در نهایت میزان ۶۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار را به عنوان میزان مناسب پیشنهاد کردند. Chaubey et al. (2000) نیز گزارش کردند که تعداد شاخه‌های اولیه، تعداد غلاف در گیاه، ارتفاع گیاه و وزن صد دانه در گیاه بادام‌زمینی به طور معنی‌داری با افزایش گوگرد افزایش یافت. Bowyzys & Krauz (2000) بیان کردند محلول‌پاشی بور در زمان رشد و نمو فعال گیاه کلزا در خاک‌هایی که کمبود این عنصر وجود داشت سبب افزایش عملکرد دانه گردید.

در ایران طی سال‌های اخیر کشت و پرورش گیاه روغنی گلرنگ مورد توجه قرار گرفته است. با توجه به ضرورت توصیه غذایی مورد نیاز گیاهان در اکثر خاک‌های کشور و نیاز کودی متفاوت گیاهان مختلف جهت حصول میزان بهینه عملکرد، این آزمایش در شرایط مزرعه‌ای با هدف بررسی اثرات نیتروژن، بور و گوگرد بر عملکرد، اجزای عملکرد، درصد روغن و پروتئین دانه گلرنگ (رقم محلی اصفهان) و در نهایت معرفی تیمار کودی مناسب در کرمان به اجرا در آمد.

مواد و روش‌ها

به منظور مطالعه تأثیر عناصر نیتروژن، بور و گوگرد بر صفات کمی و کیفی گلرنگ رقم محلی اصفهان، آزمایشی در دانشگاه شهید باهنر کرمان به صورت فاکتوریل در قالب طرح آزمایشی بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار انجام گرفت. طبق نتایج آزمون خاک، بافت خاک تا عمق ۳۰ سانتی‌متری لومی شنی بوده و هیچ گونه مشکل شوری یا قلیایی بودن نداشته است. جدول ۱ برخی از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک را نشان می‌دهد. تیمارهای آزمایشی براساس عرف رایج در کرمان شامل نیتروژن در سه سطح (۴۶، ۹۲ و ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار)، بور در دو سطح (۰ و ۰/۷ کیلوگرم بور خالص در هکتار) و گوگرد در سه سطح (۰، ۱۵۰ و ۳۰۰ کیلوگرم گوگرد پودری در هکتار) بودند. عناصر نیتروژن، بور و گوگرد به ترتیب از طریق کودهای اوره، اسید بوریک و گوگرد پودری تأمین شدند. محل مورد نظر جهت انجام آزمایش در سال زراعی قبل

عمومی Safflower از خانواده کاسنی (Compositae) یکی از ارزش‌ترین گیاهان روغنی سازگار با شرایط اقلیمی اکثر نقاط ایران می‌باشد. گلرنگ در شرایط تنش‌های خشکی و شوری رایج در ایران نسبتاً مقاوم می‌باشد (Francois et al., 1964; Naseri, 1991). یکی از مهمترین اقدامات مؤثر در راستای افزایش تولیدات کشاورزی، تعیین میزان مناسب عناصر غذایی مورد نیاز گیاه جهت حصول حداکثر عملکرد اقتصادی آن در واحد سطح در شرایط مختلف خاکی و اقلیمی می‌باشد. نیتروژن عمده‌تأ اولین عنصر غذایی است که در مناطق خشک و نیمه خشک کمبود آن مطرح می‌شود زیرا مقدار مواد آلی که عمده ترین منبع ذخیره نیتروژن محسوب می‌شوند در این مناطق ناچیز است (Malakoti, 1996; Kafi & Lahoti, 2002). اصلی‌ترین ذخیره نیتروژن در گیاهان، پروتئین‌ها هستند. همچنین جزء ساختمانی لازم در ترکیب مواد ژنتیکی، هورمون‌ها و کلروفیل می‌باشد (Kafi & Lahoti, 2002). گوگرد نقش مهمی در ترکیب شیمیایی دانه، سنتز روغن و پروتئین دارد (Chaudhary et al., 1992).

بور جزء عناصر کم مصرف می‌باشد که با تأثیر بر انتقال قند، سنتز پروتئین، تنظیم هورمون‌های گیاهی و فرایند گلدهی و میوه‌دهی برای رشد طبیعی گیاه ضروری بوده و کمبود آن سبب توقف رشد و کاهش عملکرد می‌گردد (Fatemi Naghdeh & Soroosh Zadeh, 2002; Moteshare Zadeh & Malakoti, 1999). طی آزمایشی توسط Ahmed et al. (1985) مشخص گردید که مقادیر متفاوت نیتروژن اثرات مثبت معنی‌داری روی ارتفاع گیاه، تعداد شاخه‌های گیاه، درصد گلدهی، عملکرد دانه، وزن هزار دانه و محتوی پروتئین دانه گلرنگ داشته است. Cab (1990) با مطالعه منبع نیتروژن و سطوح مختلف آن بر روی گلرنگ در ترکیه دریافت که تیمارها تأثیر معنی‌داری در تعداد غوزه، تعداد شاخه و محتوی پروتئین دانه دو رقم بذر گلرنگ داشتند. این محقق پیشنهاد کرد که کودهای نیترات آمونیوم و نیترات کلسیم به میزان ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار برای رسیدن به عملکرد بهینه در این منطقه مناسب است. Das & Ghosh (1993) با بررسی اثرات چهار میزان مختلف نیتروژن بر روی گلرنگ در هند

از شمارش تعداد غوزه‌ها و تعداد دانه در غوزه، غوزه‌ها کوبیده شده و بذرها جدا شدند. پس از توزین دانه‌های حاصل از هر کرت، عملکرد دانه در هر مترمربع به دست آمد. برای اندازه‌گیری میزان پروتئین دانه‌ها، از دستگاه آنالیز بذر و میزان روغن دانه از دستگاه سوکسله استفاده گردید. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS مورد تجزیه واریانس قرار گرفتند. مقایسه میانگین تیمارها با استفاده از نرم‌افزار MSTATC و بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن و در سطح ۵ درصد انجام شد.

جدول ۱- نتایج تجزیه خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک مورد آزمایش

مقدار	خصوصیت
۷۵/۰۰	شن (درصد)
۱۴/۰۰	سیلت (درصد)
۱۱/۰۰	رس (درصد)
۰/۴۹	کربن آلی (درصد)
۱۵/۹۰	مواد خنثی شونده (درصد)
۹/۵۰	ازت کل (درصد)
۱۲/۸۶	فسفر قابل جذب (mg kg^{-1})
۲۳۵/۰۰	پتاسیم قابل جذب (mg kg^{-1})
۱/۰۰	گوگرد قابل جذب (درصد)
۲۰/۷۰	بور (mg kg^{-1})
۱۹/۳۴	روی (mg kg^{-1})
۴۴/۸۸	منگنز (mg kg^{-1})
۸۴/۴۸	آهن (mg kg^{-1})
۳/۰۱	مس (mg kg^{-1})
۷/۷۰	pH
۳/۶۶	EC(dS/m)

نتایج

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که نیتروژن و گوگرد به طور معنی‌داری ($P < 0.05$) عملکرد و اجزای آن را تحت تأثیر قرار دادند (جدول ۳). به طوری که با افزایش مقادیر نیتروژن و گوگرد، مقادیر این صفات افزایش یافت (جدول ۴). بر اساس مقایسه میانگین داده‌ها، بیشترین میزان عملکرد دانه مربوط به تیمار

به صورت آیش بوده است. عملیات تهیه زمین شامل دیسک، تسطیح زمین و توزیع ۱۲۰ کیلوگرم کود فسفره (سوپرفسفات ساده) در هکتار بود. همچنین یک سوم کود نیتروژنه به عنوان یکی از تیمارهای آزمایش در زمان کاشت و مابقی در زمان رشد رویشی و در نهایت قبل از گرده افشانی مصرف شد. جهت ایجاد جوی و پشته مناسب از دستگاه فارور با فاصله ردیف ۴۰ سانتی‌متر استفاده شد. کرت‌هایی با طول شش و عرض دو متر در نظر گرفته شد و درون هر کرت چهار ردیف کاشت ایجاد شد. کاشت به صورت خشکه‌کاری و در تاریخ پنج اردیبهشت ماه ۱۳۸۶ انجام گرفت. بذرها در عمق پنج سانتی‌متری و با فاصله ۱۰ سانتی‌متر روی ردیف کشت شدند. کاشت بذور بصورت کپه ای و در هر کپه سه تا چهار عدد بذر ریخته شد که بعداً عملیات تنک کردن در مرحله چهار برگی صورت گرفت. پس از کاشت بلافاصله آبیاری صورت گرفت. کمتر از یک هفته پس از کاشت، جوانه‌زنی گیاه شروع شد. تیمار کود بور به صورت محلول‌پاشی و در دو مرحله انجام شد. اولین بار پس از کامل شدن شاخص سطح برگ به طوری که گیاه بتواند حداکثر استفاده را از محلول مورد استفاده داشته باشد و هدر رفتن آن بر روی سطح خاک به حداقل برسد. دومین محلول‌پاشی قبل از گرده افشانی صورت گرفت. گوگرد به صورت پودر همزمان با آماده‌سازی زمین جهت کاشت به خاک اضافه شد. آبیاری مزرعه طبق عرف محل هر هفت روز یک بار انجام شد که نتایج تجزیه شیمیایی آب در جدول ۲ آورده شده است و در پایان، ده روز قبل از برداشت آبیاری قطع گردید. در نیمه آخر شهریورماه همزمان با زرد شدن شاخ و برگ‌ها و رسیدن دانه‌ها به مرحله رسیدگی فیزیولوژیک، برداشت شروع شد. جهت برداشت پس از حذف حاشیه، یک مترمربع در نظر گرفته شد. پس از برداشت، بوته‌های مربوط به هر کرت جداگانه به آزمایشگاه منتقل شده و در آون الکتریکی در دمای ۷۵ درجه سلسیوس به مدت ۴۸ ساعت خشک شدند. پس

جدول ۲- نتایج تجزیه شیمیایی آب آبیاری

EC (dSm ⁻¹)	pH	CO ₃ ⁻²	HCO ₃ ⁻¹ (me ⁻¹)	B (boron) (mg ⁻¹)	Ca ⁺² (me ⁻¹)	Mg ⁺² (me ⁻¹)	Mn (mg ⁻¹)
۱/۷	۷	۰	۳/۵	۰/۵	۳/۵	۱/۴	۱/۱

به تیمار نیتروژن خالص ۴۶ کیلوگرم و گوگرد پودری ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار بوده و کمترین میزان آن با میانگین ۲۳/۰۷۸ درصد متعلق به تیمار نیتروژن خالص ۱۳۸ کیلوگرم و گوگرد صفر کیلوگرم در هکتار بود (جدول ۷). اثر متقابل بور و گوگرد، درصد روغن دانه را به طور معنی‌داری ($P < 0/01$) تحت تأثیر قرار داد (جدول ۳). در مورد اثر متقابل بور و گوگرد، بیشترین درصد روغن با میانگین ۳۴/۵۶ درصد از تیمار بور خالص ۰/۷ کیلوگرم در هکتار و گوگرد پودری ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار و کمترین آن با میانگین ۲۲/۴۲ درصد از تیمار گوگرد و بور صفر کیلوگرم (شاهد) در هکتار به دست آمد (جدول ۸). اثر متقابل این دو عنصر توانسته است نسبت به اثرات اصلی هر کدام از این عناصر (جدول‌های ۴ و ۵) بین ۶-۵ درصد محتوای روغن دانه را بهبود ببخشد. تجزیه واریانس داده‌ها حاکی از تأثیر معنی‌دار ($P < 0/01$) اثرات متقابل سه گانه بور، نیتروژن و گوگرد بر درصد روغن بذر می‌باشد (جدول ۳). در مجموع بالاترین درصد روغن با میانگین ۴۲ درصد از تیمار بور خالص ۰/۷ کیلوگرم در هکتار، نیتروژن خالص ۴۶ کیلوگرم در هکتار و گوگرد پودری ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار به دست آمد و کمترین میزان آن با میانگین ۱۵ درصد از تیمار نیتروژن خالص ۱۳۸ کیلوگرم، بور و گوگرد صفر کیلوگرم در هکتار حاصل شد (جدول ۱۰). براساس نتایج حاصل، اثر متقابل سه گانه عناصر مذکور نسبت به اثرات متقابل دوگانه آنها حدود ۸ درصد و

۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار (با میانگین ۲۶۴/۱۷۷ گرم دانه در مترمربع) و کمترین آن متعلق به تیمار ۴۶ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار (با میانگین ۲۲۳/۱۱۱ گرم دانه در هکتار) می‌باشد (جدول ۴). گوگرد تأثیر معنی‌داری بر افزایش عملکرد نشان داد به طوری که در مقایسه تیمار شاهد (صفر کیلوگرم گوگرد در هکتار) با تیمار ۳۰۰ کیلوگرم گوگرد پودری در هکتار، عملکرد دانه به میزان ۴/۱۷ درصد افزایش یافت (جدول ۵). اثر متقابل بور و نیتروژن بر عملکرد دانه، معنی‌دار ($P < 0/05$) شد (جدول ۳). در مورد اثر متقابل بور و نیتروژن، بیشترین میزان عملکرد دانه متعلق به تیمار ۰/۷ کیلوگرم بور خالص و ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار با میانگین ۲۵۴/۰۲۲ گرم دانه در مترمربع و کمترین میزان آن مربوط به تیمار شاهد (۰ کیلوگرم بور و ۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن) با میانگین ۱۹۳/۲۸۸ گرم دانه در مترمربع می‌باشد (جدول ۶). در مجموع از میان تمامی اثرات اصلی و متقابل، بالاترین میزان عملکرد دانه از تیمار ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (با میانگین ۲۶۴/۱۷۷ گرم دانه در مترمربع) به دست آمد. نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که درصد روغن به طور معنی‌داری ($P < 0/05$) تحت تأثیر تمامی اثرات اصلی، اثرات متقابل دوگانه و اثرات متقابل سه‌گانه بور، نیتروژن و گوگرد قرار گرفت (جدول ۳). در مورد اثر متقابل نیتروژن با گوگرد، بیشترین درصد روغن با میانگین ۳۴/۲۴ درصد متعلق

جدول ۳- تجزیه واریانس عملکرد دانه (گرم در مترمربع)، وزن ۱۰۰۰ دانه (گرم)، تعداد غوزه،

تعداد دانه در غوزه، درصد روغن و درصد پروتئین گلرنگ

میانگین مربعات				وزن ۱۰۰۰ دانه	عملکرد دانه	درجه آزادی	منابع تغییرات
درصد پروتئین	درصد روغن	تعداد دانه در غوزه	تعداد غوزه‌ها				
۰/۱۸ ^{ns}	۰/۱۸۱ ^{ns}	۵ ^{ns}	۱۲۸۱/۵ ^{ns}	۰/۰۵۸ ^{ns}	۹۴۲/۲۵ ^{ns}	۲	تکرار
۰/۲۲ ^{***}	۱۴۸/۷ ^{***}	۲۸/۱ ^{ns}	۵۱۸۲/۳ ^{ns}	۰/۰۰۱ ^{ns}	۱۵۰/۰ ^{ns}	۱	بور
۴۵/۱ ^{***}	۲۵/۴ ^{***}	۱۷۴/۱ ^{**}	۱۴۷۳۲/۲ ^{**}	۰/۰۶۵ ^{ns}	۸۷۸۵/۶ [*]	۲	گوگرد
۱۴/۷ ^{***}	۹۱/۰ ^{***}	۲۰۳/۷ ^{**}	۹۴۰۱/۲ ^{**}	۰/۱۶۸ ^{***}	۱۰۸۵/۳ [*]	۲	نیتروژن
۹/۳ ^{***}	۲۶۳/۲ ^{***}	۱۰/۶ ^{ns}	۷۴۵۷/۳ ^{**}	۰/۰۱۶ ^{ns}	۶۶۸۰/۹ [*]	۲	بور × گوگرد
۴/۱ ^{***}	۷۲/۱ ^{***}	۱۰۳/۶ ^{ns}	۱۰۴۴۱/۵ ^{**}	۰/۱۵۳ ^{***}	۱۳۳۹۱/۷ ^{**}	۲	بور × نیتروژن
۵۰ ^{***}	۴۴/۸ ^{***}	۲۵/۱ ^{ns}	۸۶۲۴/۷ ^{**}	۰/۰۴۷ ^{ns}	۲۵۴۸/۸ ^{ns}	۴	گوگرد × نیتروژن
۸/۴ ^{***}	۱۸/۶ ^{***}	۶۳/۵ ^{ns}	۷۵۱۱/۲ ^{**}	۰/۰۴۴ ^{ns}	۶۷۵/۶ ^{ns}	۴	بور × گوگرد × نیتروژن
۰/۰۰۰۰۴	۰/۰۰۰۰۲	۴۳/۵	۱۵۶۳/۸	۰/۰۳۳	۳۴۳۴/۹	۳۴	خطا

ns، **، *** و ns به ترتیب معنی‌دار در سطح ۵، ۱ و ۰/۱ درصد و غیرمعنی‌دار.

جدول ۴- مقایسه میانگین عملکرد دانه (گرم در مترمربع)، وزن ۱۰۰۰ دانه (گرم)، تعداد غوزه،

تعداد دانه در غوزه، درصد روغن و درصد گلرنگ پروتئین در سطوح مختلف نیتروژن						
نیتروژن خالص	عملکرد دانه	وزن ۱۰۰۰ دانه	تعداد غوزه‌ها	تعداد دانه در غوزه	درصد روغن	درصد پروتئین
۴۶kg	۲۲۳/۱۱b	۳۰/۴۴a	۲۶۶/۲۲b	۲۷/۱۳a	۳۰/۱۷a	۱۵/۵۴c
۹۲kg	۲۵۶/۸۴ab	۳۰/۳۴ab	۲۶۶/۳۹b	۲۷/۸۹a	۲۶/۸۸b	۱۶/۹۷b
۱۳۸kg	۲۶۴/۱۷a	۳۰/۲۴b	۳۰۵/۸۹a	۲۱/۷۲b	۲۵/۸۶c	۱۷/۲۱a

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون اختلاف معنی‌دار با یکدیگر ندارند (آزمون دانکن در سطح ۵٪).

جدول ۵- مقایسه میانگین عملکرد دانه (گرم در مترمربع)، تعداد غوزه، تعداد دانه در غوزه،

درصد روغن و درصد پروتئین گلرنگ در سطوح مختلف گوگرد

گوگرد	عملکرد دانه	تعداد غوزه‌ها	تعداد دانه در غوزه	درصد روغن	درصد پروتئین
شاهد ۰	۲۰۹/۴۲b	۲۷۸/۱ab	۲۲/۲۹b	۲۶/۲۸c	۱۵/۲۹c
۱۵۰kg	۲۳۳/۱۴ab	۳۰۸/۸a	۲۸/۴۸ a	۲۸/۱۴b	۱۶/۰۹b
۳۰۰kg	۲۵۳/۵۷a	۲۵۱/۶b	۲۵/۹۶ab	۲۸/۴۹a	۱۸/۳۴a

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون اختلاف معنی‌دار با یکدیگر ندارند (آزمون دانکن در سطح ۵٪).

جدول ۶- مقایسه میانگین اثرات متقابل بور و نیتروژن روی عملکرد دانه (گرم در مترمربع)،

وزن ۱۰۰۰ دانه (گرم)، تعداد غوزه، درصد روغن و درصد پروتئین گلرنگ

سطوح بور	سطوح نیتروژن	عملکرد دانه	وزن ۱۰۰۰ دانه	تعداد غوزه	درصد روغن	درصد پروتئین
B ₀	N ₀	۱۹۳/۲۸b	۳۰/۳۳bc	۲۳/۶d	۲۷/۱۶d	۱۹/۲f
B ₀	N ₁	۲۱۷/۸۶ab	۳۰/۲۸abc	۲۵۶/۱cd	۲۷/۵۲c	۱۶/۳ad
B ₀	N ₂	۲۲۰/۳۳ab	۳۰/۲۰c	۲۹۱/۴ abc	۲۳/۲۵f	۱۷/۲۷b
B ₁	N ₀	۲۵۲/۹۳a	۳۰/۵۵a	۲۷۶/۳۳bc	۳۳/۱۷a	۱۵/۸۸e
B ₁	N ₁	۲۵۳/۸۲a	۳۰/۴ ab	۳۰۰/۱ab	۲۸/۴۹d	۱۷/۱۵c
B ₁	N ₂	۲۵۴/۰۲a	۳۰/۲۸abc	۳۲۰/۳ a	۲۹/۱۷e	۱۷/۵۶a

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون اختلاف معنی‌دار با یکدیگر ندارند (آزمون دانکن در سطح ۵٪).

B₀: تیمار شاهد بور، B₁: بور خالص ۰/۷ کیلوگرم در هکتار، N₀: ازت خالص ۴۶ کیلوگرم در هکتار، N₁: ازت خالص ۹۲ کیلوگرم در هکتار و N₂: نیتروژن خالص ۱۳۸ کیلوگرم در هکتار.

جدول ۷- مقایسه میانگین اثرات متقابل ازت و گوگرد روی تعداد غوزه،

درصد روغن و درصد پروتئین گلرنگ

سطوح نیتروژن	سطوح گوگرد	تعداد غوزه	درصد پروتئین	درصد روغن
N ₀	S ₀	۲۱۱/۸e	۱۱/۰۳g	۲۵/۲۴g
N ₀	S ₁	۲۷۳/۳bcd	۱۷/۶۳c	۲۵/۷۵f
N ₀	S ₂	۲۵۸/۱cde	۱۷/۳۵b	۳۴/۲۵a
N ₁	S ₀	۲۲۶de	۱۴/۲۵f	۲۵/۴۵g
N ₁	S ₁	۳۱۴ab	۱۷/۴۷cd	۲۷/۴۶e
N ₁	S ₂	۳۱۴/۵ab	۱۷/۴۹cd	۲۷/۸۳d
N ₂	S ₀	۲۸۴/۸abc	۱۵/۱۴e	۲۳/۰۷h
N ₂	S ₁	۲۹۷/۸abc	۱۸/۲b	۲۸/۲۵c
N ₂	S ₂	۳۳۵a	۱۹/۹۰a	۲۸/۴۳b

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون اختلاف معنی‌دار با یکدیگر ندارند (آزمون دانکن در سطح ۵٪).

N₀: ازت خالص ۴۶ کیلوگرم در هکتار، N₁: ازت خالص ۹۲ کیلوگرم در هکتار و N₂: نیتروژن خالص ۱۳۸ کیلوگرم در هکتار، S₀: تیمار شاهد گوگرد، S₁: گوگرد پودری ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار و S₂: گوگرد پودری ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار.

جدول ۸- مقایسه میانگین اثرات متقابل بور و گوگرد روی تعداد غوزه، درصد روغن، درصد پروتئین و عملکرد پروتئین گلرنگ (گرم در مترمربع)

سطوح گوگرد	سطوح بور	تعداد غوزه	درصد پروتئین	درصد روغن
S ₀	B ₀	۲۳۲/۴c	۱۴/۴۴e	۲۲/۴۲f
S _۱	B ₀	۲۵۴/۳bc	۱۶/۱۶c	۲۵/۶۲e
S _۲	B ₀	۲۷۰/۷b	۱۷/۷۶b	۲۷/۷۰c
S ₀	B _۱	۲۹۵/۷ab	۱۶/۰۲d	۲۶/۹۴d
S _۱	B _۱	۲۹۵/۲ab	۱۶/۱۲cd	۲۸/۵۸b
S _۲	B _۱	۳۲۲/۳a	۱۸/۹۱a	۳۴/۵۶a

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون اختلاف معنی‌دار با یکدیگر ندارند (آزمون دانکن در سطح ۰/۵).

S₀: تیمار شاهد گوگرد، S_۱: گوگرد پودری ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار و S_۲: گوگرد پودری ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار، B₀: تیمار شاهد بور، B_۱: بور خالص ۰/۷ کیلوگرم در هکتار.

کیلوگرم و نیتروژن خالص ۴۶ کیلوگرم در هکتار بود (جدول ۱۰).

جدول ۹- مقایسه میانگین درصد پروتئین و درصد روغن در سطوح مختلف بور در دانه گلرنگ

سطوح بور	درصد پروتئین	درصد روغن
B ₀	۱۶/۵۱b	۲۵/۹۸b
B _۱	۱۶/۶۳a	۲۹/۲۹a

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون اختلاف معنی‌دار با یکدیگر ندارند (آزمون دانکن در سطح ۰/۵).
B₀: تیمار شاهد بور، B_۱: بور خالص ۰/۷ کیلوگرم در هکتار.

نسبت به اثرات اصلی آنها حدود ۱۳ درصد افزایش درصد روغن بذر نشان داده است. اثرات متقابل عناصر بور، گوگرد و نیتروژن بر درصد پروتئین بذر تأثیر معنی‌داری (P < ۰/۰۱) داشت (جدول ۳). از میان اثرات متقابل، بالاترین درصد پروتئین مربوط به اثر متقابل سه گانه نیتروژن، بور و گوگرد می‌باشد. بالاترین درصد پروتئین با میانگین ۲۱/۱۷ درصد متعلق به تیمار بور خالص ۰/۷ کیلوگرم، نیتروژن خالص ۹۲ کیلوگرم و گوگرد پودری ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار و کمترین آن با میانگین ۱۰/۱ درصد مربوط به تیمار بور و گوگرد صفر

جدول ۱۰- مقایسه میانگین اثرات متقابل بور، ازت و گوگرد روی تعداد غوزه، درصد روغن و درصد پروتئین دانه گلرنگ

سطوح بور	سطوح نیتروژن	سطوح گوگرد	تعداد غوزه	درصد روغن	درصد پروتئین
B ₀	N ₀	S ₀	۱۸۰e	۱۶/۳۹i	۱۰/۱i
B ₀	N ₀	S _۱	۳۰۸abc	۲۶/۲۳ n	۱۶/۶de
B ₀	N ₀	S _۲	۲۱۰de	۲۸/۶۲f	۱۶/۲e
B ₀	N _۱	S ₀	۲۱۱de	۲۵/۸۷ n	۱۳/۵g
B ₀	N _۱	S _۱	۳۰۹abc	۲۷/۰۳ k	۱۶/۶de
B ₀	N _۱	S _۲	۲۴۸cde	۲۹/۶۸c	۱۶/۲e
B ₀	N _۲	S ₀	۳۰۶abc	۱۵r	۱۱/۹h
B ₀	N _۲	S _۱	۳۵۰a	۲۷/۴۴j	۱۸/۷b
B ₀	N _۲	S _۲	۳۰۵cde	۲۷/۶۶i	۱۸/۷b
B _۱	N ₀	S ₀	۲۴۳cde	۲۷/۸۸h	۱۵f
B _۱	N ₀	S _۱	۳۲۰abc	۴۲/۱a	۱۸/۱bc
B _۱	N ₀	S _۲	۳۳۶ab	۳۲/۵۶b	۱۸/۴bc
B _۱	N _۱	S ₀	۳۰۵cde	۲۵p	۱۵/۶ef
B _۱	N _۱	S _۱	۳۲۰abc	۲۹/۰۴e	۲۱/۱۷a
B _۱	N _۱	S _۲	۲۰۴de	۲۹/۴۱d	۱۹b
B _۱	N _۲	S ₀	۲۶۳bcd	۲۳/۸۷q	۱۷/۴cd
B _۱	N _۲	S _۱	۲۴۵cde	۲۵/۸۲o	۱۸/۱bc
B _۱	N _۲	S _۲	۳۶۵a	۲۸/۰۰g	۱۶/۲e

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون اختلاف معنی‌دار با یکدیگر ندارند (آزمون دانکن در سطح ۰/۵).

B₀: تیمار شاهد بور، B_۱: بور خالص ۰/۷ کیلوگرم در هکتار، S₀: تیمار شاهد گوگرد، S_۱: گوگرد پودری ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار و S_۲: گوگرد ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار، N₀: ازت خالص ۴۶ کیلوگرم در هکتار، N_۱: ازت خالص ۹۲ کیلوگرم در هکتار و N_۲: نیتروژن خالص ۱۳۸ کیلوگرم در هکتار.

بحث

در آزمایش حاضر از رقم محلی اصفهان استفاده شد که وزن هزار دانه آن ۳۶-۳۴ گرم می‌باشد. این رقم مقاومت نسبتاً خوبی به بوته‌میری نشان داده است و نسبتاً پرمحصول و کم خار است که با حدود ۱۳۵ روز دوره رویش، نسبتاً دیررس است (Zeinali, 1999; Yazdi samadi & Abde mishani, 1991).

کاربرد نیتروژن از طریق افزایش شاخص سطح برگ، میزان رشد محصول و افزایش وزن کل ماده خشک گیاه موجب افزایش عملکرد می‌شود (Hocking & Demarco, 1999; Ayoub et al., 1994; Arsalan et al., 1997; Ahmed et al., 1985). با توجه به تأثیر بسیار معنی‌دار گوگرد بر افزایش تعداد غوزه‌ها و تعداد دانه در غوزه (جدول ۳)، تأمین گوگرد مورد نیاز گیاه منجر به افزایش عملکرد می‌گردد. اثرات مثبت گوگرد بر متابولیسم گیاه و همچنین تقویت گیاه در مرحله زایشی موجب افزایش عملکرد گیاهان می‌گردد. نتایج مشابهی در مورد گیاه کتان و نخود گاوی گزارش گردیده است (Chawdhury et al., 2000). در صورت استفاده مخلوط کودهای اوره و اسید بوریک با یکدیگر، از طرفی کود نیتروژن با تأثیر بر میزان سیتوکینین شیره خام آوندهای چوبی و افزایش تعداد شاخه‌های فرعی، منجر به افزایش تعداد غوزه گردیده (Arsalan et al., 1997) و از طرف دیگر بور از طریق نگهداری غلاف‌ها و انتقال قند به دانه‌های در حال رشد می‌تواند کاربرد نیتروژن را برای پر کردن دانه افزایش دهد که در نهایت منجر به افزایش عملکرد دانه می‌گردد (Fatemi Naghdeh & Soroosh Zadeh, 2002). اهمیت بور در مرحله زایشی گیاه نسبت به مرحله رویشی بیشتر است. این یافته‌ها با نتایج Ozgul (2004) در انجام آزمایش بر روی گیاه پنبه مطابقت داشت. این نتایج نشان داد که اثر نیتروژن و گوگرد بر درصد روغن عکس یکدیگر است یعنی با افزایش میزان نیتروژن، درصد روغن بذر کاهش یافته در حالی که با افزایش گوگرد درصد روغن نیز افزایش می‌یابد. وجود مقادیر بالای نیتروژن باعث می‌شود مواد غذایی جذب شده توسط گیاه به جای مصرف در ذخیره‌سازی و تقویت دانه‌ها به مصرف نقاط رویشی دارای قدرت جذب بالای مواد غذایی برسند (Sugimoto et al., 1998).

کاهش وزن صد دانه و تعداد دانه در آزمایش موجود نیز خود این مطلب را تأیید می‌کند (جدول ۴). Brennan et al. (2000) نتایج مشابهی روی گیاه کلزا به دست آوردند. افزایش درصد روغن از طریق افزایش مقادیر گوگرد طی تحقیقات متعددی توسط محققین گزارش گردیده است (Grant et al., 2003; Altaf et al., 2000). کمبود گوگرد می‌تواند باعث کاهش کربوکسیلاز استیل کوآنزیم A و در نتیجه منجر به کاهش بیوسنتز روغن گردد (Altaf et al., 2000). گوگرد از مهمترین عوامل مؤثر بر رشد، عملکرد و کیفیت محصول در دانه‌های روغنی محسوب می‌شود از این رو محققان کشاورزی توصیه می‌کنند که برای گیاهان روغنی گوگرد را نیز به NPK اضافه کنند (Altaf et al., 2000). بور در ساخت پروتئین و تولید روغن نقش دارد (Motesahre Zadeh & Malakoti, 1999; Malewar et al., 2001). اثر متقابل سه عنصر بور، گوگرد و نیتروژن نقش بسیار مؤثری در افزایش درصد روغن بذر داشته است که با توجه به نقش گوگرد در بیوسنتز روغن (Grant et al., 2003)، نقش بور در ساخت روغن (Malewar et al., 2001) و نقش افزایش نیتروژن در کاهش روغن (Brennan et al., 2000)، چنین نتیجه‌ای قابل قبول است. از آنجایی که ازت جزء اصلی پروتئین‌ها بوده و در واقع اصلی‌ترین ذخیره ازت در گیاهان، پروتئین‌ها هستند و همچنین به خاطر اهمیت گوگرد در ساخت اسیدهای آمینه به خصوص سیستئین و متیونین و در نتیجه نقش بور در ساخت پروتئین‌ها این موضوع قابل توجه است (Fatemi Naghdeh & Soroosh Zadeh, 2002; Kochaki & Sarmad Niya, 1998; Kholdebarin & Eslam Zadeh, 2001; Tsai et al., 1992).

از آنجایی که در این آزمایش، در رابطه با هر صفت تیمارهای خاصی بهترین پاسخ گیاهی را داشته‌اند بنابراین باید مناسب‌ترین تیمار کودی بر مبنای نتایج تجزیه خاک و پاسخ گیاهی، صرفه اقتصادی مطلوب و حداقل آلودگی‌های زیست محیطی از جمله آلودگی سفره‌های آب زیرزمینی انتخاب گردد. در این آزمایش جهت تولید حداکثر میزان عملکرد دانه و محتوای قابل قبول روغن و پروتئین آن، مناسب‌ترین مقادیر

- پیشنهادی برای سه عنصر تغذیه‌ای مهم گلرنگ در منطقه برای رقم مورد بررسی به شرح زیر می‌باشد:
- گوگرد پودری ۲۰۰-۱۵۰ کیلوگرم در هکتار (مصرف خاکی)
- نیتروژن خالص ۹۲-۱۱۵ کیلوگرم در هکتار (مصرف خاکی در سه تقسیط)
- بور خالص ۰/۷ کیلوگرم در هکتار (به صورت محلول پاشی).

REFERENCES

- Ahmed, Z., Meddekkar, S. & Mohammad, S. (1985). Response of safflower to nitrogen and phosphorus. *Indian Agronomy*, 30, 128-130.
- Altaf, A., Khan, V. & Abdin, M. Z. (2000). Effect of sulfur fertilization on oil accumulation, acetyl-CoA concentration, and acetyl-CoA carboxylase activity in the developing seeds of rapeseed (*Brassica campestris* L.) *Australian Journal Agriculture*, 51, 1023-1029.
- Arslan, B., Ilbas, A. I. & Ded, O. (1997). A study on the determination of optimum, natural and economical form and level of nitrogen in safflower. In: *Proceedings of the 2nd Crop Science Congress of Turkey*, 22-25 September. (In Turkish) Samsun, PP: 246-250.
- Ayoub, M., Guertin, S., Lussier, V. & Smith, D. L. (1994). Timing and level of nitrogen fertility effects on spring wheat yield in Eastern Canada. *Crop Science*, 34, 748-756.
- Bowyzys, T. & Krauz, A. (2000). Effect of boron fertilizers yield content and uptake of boron by spring oilseed rap variety star. *Rosliny Olest*, 21(3), 813-817.
- Brennan, R. F., Mason, M. G. & Walton, G. H. (2000). Effect of nitrogen fertilizer on the concentrations of oil and protein in canola (*Brassica napus*) seed. *Journal of Plant Nutrition*, 23(3), 339-348.
- Cab, R. (1990). *Effects of form and levels of nitrogenous fertilizer on the safflower yield and other important traits*. Ondokuz Myse University Agriculture Faculty, Samsun.
- Chaubey, A. K., Sing, S. B. & kaushik, M. K. (2000). Response of groundnut (*Arachis hypogaea*) to source and level of sulfur fertilizer in Mid Western Plains of Uttar Pradesh. *Indian Journal Agronomy*, 45, 166-169.
- Chaudhary, S. K., Gogulwar, N. M. & Singh, A. K. (1992). Effect of sulphure and nitrogen on seed yield and oil content of mustard (*Brassica juncea*). *Indian Journal Agronomy*, 37, 839-40.
- Chawdhury, M. A. H., Ullah, M. H., Rahman, M. A. & Islam, M. S. (2000). Effect of boron and nitrogen fertilization on cowpea growth, nodulation and grain yield in Rangamati, Bangladesh. *Legume Research*, 23, 9-14.
- Das, N. R. and Ghosh, N. (1993). Effect of number of tillage and N-levels on yield of Rain fed safflower after transplanted Wet Rice. In: *Proceedings of 3rd International safflower Conference*. 14-18 June. Beijing, China. pp: 403-409.
- Delke, E., Oplinger, S., Eynor, T. M. T., Utnam, D. H. P., Oll, J. D. D., Kling, K. A., Durgan, B. R. & Notzel, D. M. (2005). *Safflower*. University of Wisconsin-Extension Pub. Cooperative Plant and Animal Products and the Minnesota Extension Service. 300pp.
- Fatemi Naghdeh, H. & Soroosh Zadeh, A. (2002). Effects of planting date and Sprayed nitrogen and boron Reproductive stage on soybean yield and yield components. In: *Proceedings of the seventh set of Crop Science Congress of Iran*. Karaj, 233. (In Farsi).
- Francois, L. E. & Bernstein, L. (1964). Salt tolerance of safflower. *Agronomy Journal*, 56, 38-40.
- Grant, C. A., Johnston, A. M. & Clayton, G. W. (2003). Sulphur fertilizer and tillage effects on canola seed quality in the black soil zone of Western Canada. *Canadian Journal of Plant Science*, 21, 745-755.
- Grant, C. A., Johnston, A. M. & Clayton, G. W. (2003). Sulphur fertilizer and tillage effects on early seas on sulphur avaiiability and N: S ratio in canola in Western Canada. *Canadian Journal of Plant Science*, Vol, 451-461.
- Kafi, M. & Lahoti, M. (2002). *Plant Physiology*. Jahad University of Mashhad Press. 456 P. (In Farsi).
- Khalili, A. (2005). Position of oilseeds in the national economy. *Vegetable Oil Industry Magazine*, 30-31, 28-30 pages. (In Farsi).
- Kholdebarin, B. & Eslam Zadeh, T. (2001). *Mineral nutrition of higher plants*. Shiraz University publication. First edition. Volume 1. 495 pages. (In Farsi).
- Kochaki, A. & Sarmad Niya, Gh. (1998). *Crop physiology*. Jahad University of Mashhad Press, Seventh edition. P. 356. (In Farsi).
- Hocking, P. J. & Demarco, D. (1999). The response of dry land canola to nitrogen fertilizer: Partitioning and mobilization of dry matter and nitrogen, and nitrogen effects on yield. *Plant Science*, PP:1122-1132.
- Malakoti, M. J. (1996). *Sustainable agriculture and optimizing performance increase in fertilizer*. Agricultural Publishing Education, Printing Karaj. P. 279. (In Farsi).

23. Malewar, G. V., Kate, S. D., Waiker S. L. & Ismail, S. (2001). Interaction effect of zinc and boron on yield, nutrient uptake and quality of mustard (*Brassica juncea* L.) on a typic Haplustert. *J. Indian Journal Soil Science*, 49, 763-765.
24. Moteshare Zadeh, B. & Malakoti, M. J. (1999). *Boron role of quantitative and qualitative increase agricultural production*. Agricultural Publishing Education. (In Farsi).
25. Naseri, F. (1991). *Oilseeds*. Astan Quds Razavi publications. (1st ed.). Mashhad. Page 680. (In Farsi).
26. Ozgol, G. (2004). *Interactive effect of nitrogen and boron on cotton yield and fiber quality*. Faculty of Agriculture. Department of Field crops.
27. Sedaghati, H. (2003). Development of oilseeds cultivation. *Vegetable Oil Industry Magazine*, 8, 6-7. (In Farsi).
28. Sugimoto, T., Nomura, K., Masud, R., Suueyoshi, K. & Oji, Y. (1998). Effect of nitrogen application at the flowering stage on the quality of soybean seed. *Journal of Plant Nutrition*, 21(10), 2065-6075.
29. Tsai, C., Weikat, Y., Huber, D. M. & Warren, H. L. (1992). Interrelationship of nitrogen nutrition with maize (*Zea mays* L.) yield nitrogen use efficiency and grain quality. *Journal of Science Food. Agriculture*, 58, 1-8.
30. Yazdi samadi, B. & Abde mishani, S. (1991). *Crop Breeding*. (1st ed.), Publishing Center of Tehran University. Page 310. (In Farsi).
31. Zeinali, A. (1999). *Safflower (recognition, production, consumption)*. University press of Agricultural Sciences and Natural Resources Gorgan. First edition, 144 pages. (In Farsi).

Archive of SID